

Î N C H E I E R E

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Regheliuc Valerii, avocatul Ursu Nicolae împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Regheliuc Valerii împotriva Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 26 decembrie 2016 Regheliuc Valerii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 26 septembrie 2016 a recepționat decizia Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești nr. 4/2 din 09 august 2016 „Cu privire la modificarea contractului nr.01 din 03 aprilie 2002 de atribuire în folosință a iazului din s. Sărata Nouă, încheiat între primăria comunei Sărata Veche și Regheliuc Valerii”.

Menționează că, prin decizia nominalizată s-a permis semnarea acordului adițional la contractul nr. 01 din 03 aprilie 2002, s-au introdus modificări: în pct. 1 al contractului textul „în mărime de 96,4365 ha” s-a substituit cu „în mărime de 106,258 ha”; în pct.4 al contractului termenul de 10 ani s-a substituit cu termenul pînă în anul 2027; în pct.7 al contractului s-a completat cu textul „Taxa anuală de plată a arendei se stabilește în sumă de 4 % din prețul normativ al pământului”; pct.14 va avea cuprinsul „Beneficiarul își asumă răspunderea să repare digul iazului din cont propriu”.

Susține că, la 24 octombrie 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul comunal Sărata Veche, solicitînd abrogarea deciziei menționate supra,

însă în termen de 30 de zile nu a primit răspuns pe marginea respectivei cereri.

Regheliuc Valerii solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești nr. 4/2 din 09 august 2016 „Cu privire la modificarea contractului nr.01 din 03 aprilie 2002 de atribuire în folosință a iazului din s. Sărata Nouă, încheiat între primăria comunei Sărata Veche și Regheliuc Valerii” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Judecătoria Bălți, sediul Fălești prin hotărârea din 27 iunie 2017 a respins cererea de chemare în judecată depusă de Regheliuc Valerii împotriva Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești cu privire la anularea actului administrativ. A încasat de la Regheliuc Valerii în beneficiul Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești suma de 10000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că Regheliuc Valerii a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție.

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 09 noiembrie 2017 a admis apelul declarat de Regheliuc Valerii. A casat hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Fălești din 27 iunie 2017 și a emis o nouă hotărâre prin care, a respins cererea de chemare în judecată depusă de Regheliuc Valerii împotriva Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată. A încasat de la Regheliuc Valerii în beneficiul Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

La 19 decembrie 2017 reprezentantul lui Regheliuc Valerii, avocatul Ursu Nicolae a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu hotărârea și decizia recurată, invocând că instanțele nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Consideră că instanța de apel nu a aplicat dispozițiile art. 12 din Legea cu privire la arenda în agricultură și a modificat unilateral clauzele contractului.

Afirmă că prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 3ra-183/16 din 06 aprilie 2016 a fost constatat termenul contractului, fapt ignorat de către instanța de apel.

Opinează că ședința consiliului în care a fost adoptat actul administrativ contestat a avut loc cu încălcarea art. 22 din Legea privind administrația publică locală.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Raportând data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău (f.d.128-139) și data declarării recursului – 19 decembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.147-149), completul de admisibilitate conchide că exercitarea căii de atac a fost efectuată în termen, or în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la argumentul invocat în recurs precum că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că Judecătoria Fălești prin hotărârea din 17 mai 2016 a declarat nul acordul adițional din 12 iulie 2013 la contractul nr. 01 din 03 aprilie 2002 instanța de recurs nu îl poate reține, deoarece obiectul acordului declarat nul este diferit de cel examinat în prezenta cauză.

La fel, nu pot fi reținute nici alegațiile din recurs precum că contrar dispozițiilor art. 12 din Legea cu privire la arenda în agricultură nr. 198 din 15 mai 2003, intimatul unilateral a modificat plata arendei prin aplicarea unui coeficient de 4 % din prețul normativ al prețului pământului, deoarece prin decizia Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești nr. 5/1 din 08 iulie 2013 s-a

modificat *inter alia* pct.7 din contractul nr.1 din 03 aprilie 2002, și anume: „Taxa anuală de plată a arendeii se stabilește în sumă de 4% din prețul normativ al pământului”.

Mai mult, decizia contestată a fost emisă la cererea recurentului Regheliuc Valerii (f.d.5), ultimul participând la ședința Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești în care a fost adoptată decizia contestată (f.d.34-46), respectiv a fost respectată procedura de avizare din partea ambelor părți, or în conformitate cu art. 12 alin. (2) din Legea cu privire la arenda în agricultură, în cazul în care una dintre părțile contractante intenționează să modifice clauzele contractului de arenda, ea va solicita avizul celeilalte părți cu cel puțin 30 de zile pînă la prezentarea propunerilor de modificare.

Referitor la cele invocate în recurs precum că ședința consiliului în care a fost adoptată decizia contestată s-a petrecut cu încălcarea art. 22 din Legea privind administrația publică locală nu pot fi reținute, întrucît obiectul acțiunii constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual în sensul Legii contenciosului administrativ.

În acest sens, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent și o apreciere a probelor efectuată de acesta care nu pot fi puse la baza admiterii recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și art.139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanța de apel a interpretat elocvent și a aplicat corect normele de drept incident speței.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza *Rebai și alții contra Franței*, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995)

Completul de admisibilitate concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a cauzei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Regheliuc Valerii, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul lui Regheliuc Valerii, avocatul Ursu Nicolae împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2017 în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Regheliuc Valerii împotriva Consiliului comunal Sărata Veche, raionul Fălești cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan